

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีสถานภาพตำแหน่งต่างกัน มีความแตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งสิ้น 468 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 123 คน และครู จำนวน 345 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อคำถามมาตราส่วนประมาณค่า กำหนดไว้ 5 ระดับ และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จากนั้นนำหนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 แจงโรงเรียนในสังกัด โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวม

แบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ผลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 468 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อและนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

4.2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

4.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยใช้สถิติ t -test และจำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้สถิติ One - Way ANOVA เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ โดยกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ หากค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้บริหาร โรงเรียน และครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 6 ทีมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขาดการติดตาม ประสานงานในการแก้ไขปัญหา นักเรียนอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ ข้อ 31 ครอบครัวยังมีปัญหา ผู้ปกครองหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อ 11 หลักสูตรของ โรงเรียน ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. ผู้บริหาร โรงเรียนและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ที่มีสถานภาพตำแหน่งต่างกันและปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ประเด็นที่มีจำนวนมากที่สุดในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้าน โรงเรียนและสภาพแวดล้อม คือ โรงเรียนควรติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อจะได้แก้ปัญหาได้รวดเร็ว ทันการณ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน คือ ครูไม่ควรมอบหมายชิ้นงานมากเกินไป เพื่อไม่ให้ นักเรียนเกิดความท้อถอย ด้านพฤติกรรมนักเรียน คือ นักเรียนมักขาดเรียน หนีเรียน ไม่ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง จึงต้องออกกลางคัน ด้านครอบครัว คือ ครอบครัวแตกแยก นักเรียนต้องอาศัยอยู่กับญาติซึ่งไม่ใช่บิดามารดา ทำให้ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีประเด็นที่น่าสนใจ อันจะเป็นข้อมูลนำไปสู่แนวทางในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งจะช่วยลดจำนวนนักเรียนออกกลางคันให้น้อยลงหรือไม่มีนักเรียนออกกลางคันเลย ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่า ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนสูงสุด ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น บิดามารดาหย่าร้าง ฐานะทางเศรษฐกิจ สัมพันธภาพภายในครอบครัว ฯลฯ โดยเฉพาะนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ย่อมประสบกับภาวะความเครียด ความไม่มั่นคงทางด้านอารมณ์และจิตใจ ขาดความมั่นใจในตัวเอง ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาทางการเรียน มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จนต้องออกกลางคัน และยังส่งผลให้นักเรียนขาดผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมให้เรียนอีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีสาพัชร์ โกสิยรัตนภิบาล (2555 : 56 - 57) ที่ได้ศึกษาปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนบ้านจันทเขลม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยแบ่งปัจจัยออกเป็น 6 ด้าน พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสถานภาพของผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ฐานะของครอบครัวไม่ดี และรองลงมาคือ ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสริมให้เรียน ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูมริน บุญทวี (2548 : 136 - 137) ที่ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยทางครอบครัวมีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาอย่างมาก นักศึกษาที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเกิดจากปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เคียร์นีย์ (Kearney. 2008 : 458 - 461) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน พบว่า ครอบครัวและตัวแปรทางสังคม เป็นปัจจัยที่สำคัญ ความยากจนส่งผลถึงการออกกลางคันของนักเรียนโดยตรง สัมพันธภาพทางครอบครัวกับพัฒนาการด้านการศึกษาของเด็กมีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางวิชาการและความสนใจของเด็กโดยตรง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมาคมจิตวิทยาอเมริกัน (American Psychological Association : APA. 2012 : 1) ได้นำเสนอสถิติการออกกลางคันของนักเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลจากศูนย์เพื่อการศึกษาสถิติแห่งชาติ (National Center for Education Statistics : NCES) พบว่า ในปี 2009

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำออกกลางคันมากกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงถึงห้าเท่า

2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่มีสถานภาพตำแหน่งต่างกัน และปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์มีบริบททางสังคมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาเหมือนกัน ปัญหาต่าง ๆ อันเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนต้องออกกลางคันจึงมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งทุกโรงเรียนต่างก็ดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยทั้งผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนทุกขนาด ได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบดำเนินงานดังกล่าวอย่างมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 4) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียน ได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีกระบวนการ วิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพ และมีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบได้ เพื่อส่งเสริมให้ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มศักยภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวัต สังขรักษ์ (2555 : 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางวันของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว ที่มีสถานภาพตำแหน่งและที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

พบว่า ปัจจัยที่มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านครอบครัว ประเด็นที่มีผู้แสดงความคิดเห็นมากที่สุดคือ ครอบครัวแตกแยก นักเรียนต้องอาศัยอยู่กับญาติซึ่งไม่ใช่บิดามารดา ทำให้ไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร ทั้งนี้เป็นผลมาจากครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคม และปัญหาครอบครัวมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความซับซ้อนและเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองใหญ่ สังคมไทยซึ่งแต่เดิมเป็นสังคมชนบทมีแนวโน้มเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาครอบครัวตามมาหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาการหย่าร้าง พ่อหรือแม่ต้องเลี้ยงลูกเพียงลำพัง หรือเด็กถูกทอดทิ้งให้อาศัยอยู่กับญาติซึ่งไม่ใช่บิดามารดา รวมถึงการมีปัญหาทางเศรษฐกิจและการให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่การงานมากกว่าครอบครัว ทำให้ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างเต็มที่ ส่งผลให้เด็กขาดความรักความอบอุ่น แสวงหาความรักจากผู้อื่นซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาได้ง่าย เช่น การเรียน การใช้สารเสพติด พฤติกรรมด้านชู้สาว การตั้งครภักไม่พึงประสงค์ การทะเลาะวิวาท การติดเกมออนไลน์ เป็นต้น ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลันธร ราชรักษ์ (2554 : 33) ได้กล่าวถึงสาเหตุการออกกลางคันไว้อย่างน่าสนใจว่า เด็กขาดผู้ปกครองที่แท้จริง เด็กที่อยู่ตามลำพัง ไม่มีคนดูแลอบรมบ่มนิสัยก็อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเสียได้ สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญ เพราะเป็นสถาบันแรกที่ซัดเลาทางสังคมแก่เด็กมากที่สุด ดังนั้นพฤติกรรมจะซึมซับมาจากสมาชิกในครอบครัว และสอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 5 – 7) ระบุถึงสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ซึ่งมีผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ได้กล่าวถึงปัจจัยจากสภาพครอบครัว ดังนี้ ครอบครัวเป็นสถาบันหลักของสังคมมนุษย์ มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมภายใน และภายนอกของเด็กและเยาวชน การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดเด็กมีพฤติกรรมเชิงลบ ซึ่งได้สร้างปัญหาให้กับตัวเด็กและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงสังคมรอบข้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเลี้ยงดูโดยปราศจากการดูแลเอาใจใส่ การใช้ความรุนแรงในครอบครัว หรือผู้ปกครองบีบบังคับ สร้างความกดดัน หรือคาดหวังในตัวเด็กมากเกินไปหรือการขาดตัวแบบที่ดีในการดำเนินชีวิต ทำให้เด็กสับสนและขาดที่พึ่ง รวมทั้งอยู่อย่างไร้ความหวัง ไม่ได้รับการขัดเกลาทั้งกิริยามารยาท ระเบียบวินัยที่ดีพอ จะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลกระทบต่อารออกกลางคันของนักเรียน หากปัจจัย

ด้านครอบครัวได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังซึ่งนับว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนย่อมลดลง หรือไม่มีนักเรียนออกกลางคันเลย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ค้นพบข้อมูลที่สำคัญอันจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะในด้านการแก้ปัญหการออกกลางคันของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 หรือเขตพื้นที่การศึกษาอื่นที่มีปัญหาคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยด้านครอบครัว แสดงว่าปัจจัยด้านครอบครัวเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันสูงสุด ดังนั้น โรงเรียนควรมีมาตรการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ อย่างทันท่วงที เช่น การจัดหาทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ การให้ครูที่ปรึกษาคัดกรองนักเรียน ตั้งแต่โรงเรียนเปิดภาคเรียนที่ 1 และดำเนินการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อรับทราบปัญหาครอบครัวของนักเรียนตั้งแต่เนิ่นๆ และหาวิธีช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างทันการณ์ และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดความเสี่ยงต่อการออกกลางคันของนักเรียน
2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทีมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขาดการติดตาม ประสานงานในการแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนอย่างต่อเนื่อง แสดงว่าปัจจัยเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันสูงสุด ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียน ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาควรร่วมมือกันพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดยการติดตาม ประสานงานในการแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ตามกระบวนการดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน หากโรงเรียนมีทีมงานที่เข้มแข็ง ทำงานอย่างเป็นระบบ มีการติดตามและแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง ย่อมเป็นการช่วยลดความเสี่ยงต่อการออกกลางคันของนักเรียนได้

3. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หลักสูตรของโรงเรียน ไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แสดงว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรของโรงเรียนส่งผลต่อการออก กลางคั่นน้อยที่สุด ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียน ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาควรร่วมมือกัน พัฒนาหลักสูตรของ โรงเรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมากที่สุด และ ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และเกิด ทักษะในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ดำเนินชีวิตในวัยเรียนได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากผู้บริหาร โรงเรียนและครูเท่านั้น จึงควรมีการเก็บข้อมูลจาก ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น นักเรียนที่ออกกลางคั่น พ่อแม่ / ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน เพื่อจะได้ ทราบความคิดเห็นที่เป็นประ โยชน์ มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาการออก กลางคั่นของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการออกกลางคั่นของนักเรียน โดยศึกษาปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เพื่อจะได้ทราบถึงสาเหตุของการออกกลางคั่นที่ชัดเจนขึ้น และนำไปใช้เป็นแนวทางใน การแก้ปัญหาการออกกลางคั่นของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในลักษณะงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลจากการคัดกรองของโรงเรียนมาใช้ประโยชน์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและสามารถ แก้ไขข้อบกพร่องที่อาจก่อให้เกิดการออกกลางคั่นได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น